

b) Un certo numero di sostantivi desinenti in consonante aggiunge il plurale dei possessivi di persona singolare e plurale indifferentemente in tre modi:

- 1° senza vocale d'unione;
- 2° con vocale d'unione;
- 3° con *j* e vocale d'unione.

Così: *barát* = amico; *barátim*, *barátaim*, *barátjaim* = i miei amici; *barátink*, *barátaink*, *barátjaink* = i nostri amici; *barátid*, *barátaid*, *barátjaid* = i tuoi amici; *barátitok*, *barátaitok*, *barátjaitok* = i vostri amici; *baráti*, *barátai*, *barátjai* = i suoi amici; (non usato *barátik*), usati: *barátaik*, *barátjaik* = i loro amici; così *beszéd* = discorso, *beszédi*, *beszédei*, *beszédjei* ecc.; così *jószág* = bene, fa *jószágink* e *jószágaink*, *jószágitok* e *jószágaitok*, (non usato *jószágik*), usato *jószágaik* = i nostri, i vostri, i loro beni.

Come dagli esempi, non sono usate le terze persone col semplice *ik*.

ESERCIZIO XIII.

1. *Ruházatunk nem lehet* (può essere) *mindig egyféle*. — 2. *Nekem* (a me) *csak egy régi barátom van*. — 3. *Kalapomat hozza* (porta) *ön?* — 4. *Itt vannak* (sono) *kalapjaim, mellényeim és csizmaim*. — 5. *Madaraidat vagy virágaidat kedveled-e* (preferisci) *jobban?* *Madaraimat jobban kedvelem* (amo). — 6. *Itt vannak már napszámosaitok?* — 7. *Ki hozza késeinket?* — 8. *Tanítójuk igen becsületes ember*. — 9. *Szolgáink most tanítóitoknak irnak*. — 10. *Varjaim és darvaim most repülnek* (volano).